

Panama

Azken aste hauetan asaldatuta gabiltza Panaman azaldu diren 11,5 milioi dokumentu filtratu dituelako kazetarien kontsortzio batek. Dokumentu horietan azaltzen diren izen ospetsu batzuk bakarrik eman dizkigute, baina jakin behar dugu munduko populazioaren %1ek munduan zehar barreiatuta dauden paradisu fiskaletan dokumentuak gordeta dauzkala, eta oraingoan bakarrik, Panama atera dela.

Urrutira joan gabe hor daukagu Andorra, Gibraltar edo Britainia Handiko hainbat irla txiki. Alabaina, harrigarria da Europar Batasunaren bihotzean dagoen Luxenburgo, ahaztu gabe Herbehereak edo gure artean dauden paradisu fiskal sektorialak. Adierazgarria da agintariekin eta horien aurpegi garbitzaileek, hots, komunikabideek azaldu dituzten jarrerak, hipokresiaren aurpegiak azaldu baitituzte.

Zer espero dezakegu Europako Batzordeburuaren aldetik, bera Luxenburogo lehen ministroa zenean Luxenburogora hirurehun bat enpresa multinazional erakarri baitzituen? Horien artean Google erraldoia, beronen mozkinak hutsaren pare ordain zezaten. Zer idatziko dute Espainiako Estatuko egunkari eta telebista handiek Banco de Santanderren edo BBVAren maileguen menpe baldin badaude, nahiz jakin diru-etxe horiek aritzen direla hemendik beretik dirua paradisu fiskaletara bideratzen?

Antza, Ekonomia Lankidetzak eta Garapenerako Antolakundeak (ELGA) eta Nazioarteko Diru Funtsak (NDF) jazarriko omen dituzte paradisu fiskalak. Baina nork sinetsiko die erakunde horiei beraien agintariak estatu kideen gobernuek izendatzen badituzte. Aipatzekoak dira Rato edo Strauss-Khanen kasuak, biak NDFko zuzendari ohiak, Panamako zerrendan azaldu direlako;

Baleren Bakaikoa Azurmendi

EHU-KO IRAKASLEA

Zinismoa: iruzurra egin dutenak espetxetik kanpo eta salatzaileak zigortuta. Hor daude Falciani, Assange eta abar, espetxe bidean edo prozesatuak izateko arriskuan. Zergak ordaintzen ez dituztenak kalean lasai, egoera hori salatzen dutenak jazarrita. Horrela nola amaituko da paradisu fiskalekin?

Felipe Gonzalez ere ez dabil oso urrun zerrenda horretatik.

Jakin dugu ere Argentinako lehen-dakaria, Macri jauna, eta Britainia Handiko Cameron jauna, besteak beste,

nahasita dabiltzala paradisu fiskaletan. Besterik ezin dezakegu espero Saudi Arabiako Salmon erregeaz edo Ukrainako lehendakariak edo Errusiakoak. Baina ezer gutxi dakigu Alemania edo Herbehereetako agintariekin; edo AEBetakoek, horiek ez daukatelako beraien ondareak kanpora eraman beharrik, paradisu fiskalak bertan baitituzte: Delaware, Nevada, Wyoming...

Zinismoa: iruzurra egin dutenak espetxetik kanpo eta salatzaileak zigortuta. Hor daude Falciani, Assange, eta abar, espetxe bidean edo prozesatuak izateko arriskuan. Zergak ordaintzen ez dituztenak kalean lasai, egoera hori salatzen dutenak jazarrita. Horrela nola amaituko da paradisu fiskalekin?

Pertsonaia horiek guztiek, neoliberalismoaren doktrina erabiliz, gastu sozialen murrizketak egin beharrekoak direla esaten digute, egun batean bai eta bestean ere bai, eta bien bitartean kutxa publikoetara egin behar lituzketen ekarpenak saihesteko paradisu fiskaletara eramaten dituzte beren dirutzak, sarrera publikoak erabat murrizturik utzita. Gainera, pertsonaia horiek fundazio ospetsuak sortzen dituzte beraien negozioetako etekinekin, normalean, karitate ekintzetan erabiltze aldera. Zalantzarik gabe, estatuak modu demokratikoagoan erabiliko lituzke diru horiek, eta ez Afrikako herrialdeetan transgenikoak sustatzen, Bill Gates eta enparauek egiten duten bezala.

Globalizazioak mundua herrixka bilakatu zuela zioten. Eta jakina, herrixka batean edonor eta edozer alde batetik bestera mugi daiteke. Dirua bai, zuntz optikotik alde batera eta bestera eraman dezakete, batik bat paradisu fiskaletara, baina ez pertsonak. Pertsonak ez daukagu mugitzeko eskubiderik, preso egon behar dugu gure herrialdeetan. Bestela galdetu Grezian dauden siriar, irakiar edo afganjarrei. ■